

Højskole, det tror jeg ikke, man skal prøve paa. Højskoleuddannelsen og Hær-uddannelsen forfølger hver sit Formaal, og jeg tror, man skal holde Højskolen for sig og Hæren for sig.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich havde ud fra sit Standpunkt forskellige Indvendinger at gøre imod Ministeriets og Venstres Forslag. Det ærede Medlem kritiserede Reduktionen af Kystforsvaret, Fordelingen af Tropperne mellem Landsdelene og Flaadens Skibstyper. Herom har den højtærede Forsvarsminister allerede sagt, hvad der er rigtigt, at det er jo netop Spørgsmaal, som maa kunne gøres til Genstand for Forhandling i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Jeg hørte saa ogsaa det ærede Medlem Hr. Niels Petersen udvikle sine særlige maritime Synspunkter, som gik ud paa, at der i et lille Ord i Venstres og de Konservatives Forslag skal skjule sig en raffineret politisk Durkdrevenhed, nemlig i det lille Ord „mindst“, som findes i Flaadeforslagets § 3. Der staar: „Søværnet omfatter Flaaden, der mindst skal bestaa af det i Flaadeplanen nævnte Materiel.“ Den højtærede Forsvarsminister har allerede sagt til det ærede Medlem, at dette Ord „mindst“ for os ikke spiller nogen Rolle, og at den højtærede Forsvarsminister gerne skal medvirke til, at det gaar ud. Jeg kan tilsige det ærede Medlem det samme fra Venstres Medlemmers Side. Vi har ikke den fjerneste Interesse af at opretholde dette Ord. Jeg troede for Resten, at naar det ærede Medlem havde faaet den Indrømmelse, vilde han skynde sig at fastslaa det som en stor Sejr, men jeg hører nu til min Forbavselse, at det ærede Medlem er lige misfornøjet. Det ærede Medlem tror stadig, at der skjuler sig en Udspøkelserthed i vor Flaadeplan. Det gør der ikke. I Flaadeplanen er det angivet, at vor Flaade skal bestaa af saa mange Skibe i Linien, Resten i Reserven, og Udgiftsberegningen angiver, hvad Flaaden skal koste, 15,8 Mill. Kr. om Aaret. Dermed er det hele sagt. Det ærede Medlem siger: Det kan man ikke holde Flaaden for. Nybygningskontoen er for ringe, Flaaden vil forringes, hvis den skal holdes saa knapt. Javel, den vil forringes; i Løbet af nogle Aar vil Flaadens Materiel forringes. Det har vi været fuldt ud paa det rene med, og de maritime tilforordnede, der har siddet i Kommissionen, har været fuldt ud paa det rene dermed og accepteret denne Forringelse, hvad der giver sig Udslag i,

at Levealderen for Skibene maa forlænges. De maritime tilforordnede har accepteret denne Forringelse som forsvarlig under de forhaandenværende Omstændigheder. Alt dette er forklaret det ærede Medlem i 6 lange Kommissionsmøder, og naar jeg har forklaret det igen her, er det ikke for at rejse en Diskussion med det ærede Medlem, for jeg ved, at det ikke fører til noget. Der er ikke noget, der bider paa det ærede Medlem, han bliver ved sit. Der er derfor ikke andet at gøre fra vor Side end at erkende vor bristende Evne til at faa det ærede Medlem til at forstaa det, og det er det, jeg herved gør.

I øvrigt kan jeg, som sagt, samle mine replicerende Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. L. Rasmussen og Hr. P. Munch. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen anvender megen Omhu paa at forklare, hvad Socialdemokraterne havde gjort for at forhindre Krigen i 1914. De tyske og engelske Socialdemokrater havde sendt pæne Telegrammer til hinanden, og der var holdt Protestmøder mod Krigen i England, Tyskland og Frankrig. Det er rigtigt alt sammen. Ordene var kønne nok, baade i Telegrammerne og i Resolutionerne, men hvorledes var *Handlingerne*? Hvad gjorde Socialdemokraterne i de Dage? De gjorde intet af det, som de ærede socialdemokratiske Medlemmer havde spaaet de vilde gøre i et saadant Tilfælde. De gjorde ikke Generalstrejke, de vendte ikke Gæværpiberne den forkerte Vej. De gik i Krigen nøjagtig med den samme Begejstring for deres Land, som deres Landsmænd gjorde. De var i Mindretal, siger det ærede Medlem. Ja, de var i Mindretal i 1914, men de var i endnu højere Grad i Mindretal i 1909, da Socialdemokraterne stod i dette Ting og sagde: Krigen bliver ikke til noget; den vil blive forhindret af vore Partifæller takket være vore Organisationer. I 1909 var der 2 Mill. tyske Socialdemokrater; i 1914 4 Mill. De 4 Mill. bar sig ad nøjagtig, som den højtærede Kirkeminister sagde, at de 2 Mill. vilde bære sig ad. Da Trommerne gik og Signalerne lød, saa fulgte de deres Landsmænd og gik i Krigen. Alt dette nævner jeg ikke for at bebrejde de tyske Socialdemokrater noget. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen spurgte mig, om jeg da vilde have, at de tyske Socialdemokrater skulde have udleveret deres Land til Russerne. Dertil svarer jeg: Nej, vi har aldrig stillet Krav om noget saadant. Jeg har aldrig troet, at de tyske Socialdemokrater vilde bære sig saadan ad. Jeg